

Signs taken for Wonders - Munish Wadhia

16 november - 22 december 2019

Olja rinner nerför tunna trådar, över en symaskin, metallspolar och trådrollar som knutits upp i taket. På golvet ligger en matta av rött pulver, gurkmeja och kalk, i formen av sirliga blommönster. I utställningen *Signs taken for Wonders* återvänder konstnären Munish Wadhia till de bilder och objekt som omgav honom under uppväxten, men med en dekolonial blick som osäkrar deras givna betydelser. Vilka nationalistiska och koloniala strategier ligger bakom förståelsen och värderingen av dessa bilder? Och hur utövar de fortfarande sitt förtryck?

Utställningsrummen fylls av objekt och målningar som lösgjorts från sina tidigare sammanhang och visar på släktskap mellan bilder som länge ansetts stå långt ifrån varandra. Som konstnär utbildad främst i måleri intresserade sig Munish Wadhia tidigt för målningarna av hinduiska gudar. Men med hjälp av postkoloniala tänkare som Franz Fanon och Gayatri Spivak, och konsthistoriker som Christopher Pinney (*Photos Of the Gods*, 2004), framkommer nya perspektiv, landskapen är ju mer typiska för Europa och konstnärerna bakom dem dessutom européer. Det postkoloniala perspektivet handlar om just det: att undersöka på vilket sätt västvärlden har framställt öst som något främmande, irrationellt och avhumaniserat, i syfte att legitimera den grymma kolonialiseringen av dessa områden, och dess effekter.

I Munish Wadhias arbete blir dessa strategier till en kritik av den västerländska konsthistorien både till innehåll och form. Genom att utgå från bilder och symboler från en annan än västerländsk diskurs lösgör han det klassiska måleriet och leker med kollektiva minnen, arv och idéer om hemhörighet. Objekten och bildernas förväntade mening förskjuts och dekonstrueras. Här är leken och slumpen vägledande strategier, eftersom de möjliggör det verkligt subjektiva kan komma till uttryck.

Efter ett år av återkommande ateljévistelser hos Art Lab Gnesta vävs platsen långsamt in i arbetet. På lokala loppisar har konstnären samlat virkade dukar, de bär på samma mönster som en mandala. Klassiska bruksföremål i koppar hittade i Gnesta och Indien staplas ovanpå varandra. Röda målningar återkommer på väggarna och golven, det är gurkmeja och Falu rödfärg som förenas av den djupt röda nyansen. Falu rödfärg tillverkas ur järnockra, och på 1300-talet användes färgen för att få den vita putsen på kyrkor att efterlikna teglet på gotiska katedraler. Idag utgör den en nationalromantisk bild av landskapet, en bild konstruerad i ett 1800-tal som fokuserade på att mejsla fram nationella stereotyper, parallellt som färgen populariserades på torp och bondgårdar.

I det lilla svarta rummet är tigrar tecknade på väggen, som en tråd mellan de koloniala fantasierna på tändsticksaskarna producerade i Sverige, neutralitetsprincipen och den statliga kampanjen om “*en svensk tiger*”. Sveriges roll i den koloniala historien kräver fortfarande granskning, och utställningen *Signs taken for Wonders* vänder frågor om ansvar tillbaka mot oss.

Caroline Malmström, curator

Utställningsgrupp: Sebastian Dahlqvist, Emanuel Hallklint, Signe Johannessen,
Caroline Malmström, Peter Olsén, Erik Rören.

Utställningen har producerats med stöd av Perpetuum Mobile/Kulturkontakt Nord.